

Втори походъ. — Победа при р. Ахелой 917 г.

Ала сключениятъ миръ не траялъ нито една година. Майката на малолѣтния императоръ, Зоя, която по-рано била заточена въ единъ манастиръ, сполучила да се освободи, върнала се въ Цариградъ, та се настанила за настойница на сина си. Тя неодобрила и развалила годежния договоръ. Измамения Симеонъ подигналъ втори походъ противъ Византия. Симеонъ обсадилъ Одринъ и изпратилъ войски да завзематъ Солунъ и Драчъ. Скоро Одринъ се предалъ. Въ Цариградъ настъпила голѣма страхотия. Разтревоженитѣ управници, както винаги въ опасно време, подирили съюзници. Сключили миръ съ арабитѣ и пратили пари на сърбитѣ, маджаритѣ и печенегитѣ да нападнатъ България. Отъ поканенитѣ се отзовали само сърбитѣ, които минали на страната на византийцитѣ. Симеонъ пратилъ въ Сърбия двама войводи, които хванали главния жупанъ Петра и го закарали пленникъ въ България. Вмѣсто него билъ поставенъ жупана Павелъ.¹⁾

Византийскитѣ пълководци събрали всичкитѣ си войски отъ Мала Азия и Цариградъ. По море и по суша войската била пренесена въ Месемврия.

Отъ тоя изходенъ пунктъ неприятеля мислилъ да тегли право въ Преславъ по долината на Месемврийската рѣка. Симеонъ побързалъ и посрещналъ нападателитѣ въ политѣ на планината. Противниците се одарили съ голѣмо ожесточение. Самъ Симеонъ върху конь командвалъ войскитѣ си въ боя. Коньтъ му билъ убитъ. Дали му другъ. Боятъ се свършилъ съ пълното разбиване на византийскитѣ войски при Месемврийската рѣка, която тогава се наричала Ахе-

¹⁾ Въ Сърбия никога не се признавала една власть. Синоветѣ на жупанитѣ се дѣлѣли, карали се, воювали помежду си, та сръбското жупанство крѣяло.